

i den uheldige Stilling enten at skulle affstedige Lærerne, naar de ere komne lidt mere frem i Aarene eller at forhøje deres Lønninger, hvortil de ikke have Midler. Bølge de det Første, ville de aabenbart skade Skolen derved, at de unge Kræfter, som skulde søges til Skolens Understøttelse, ville have Betænkelse ved at søge derhen, i det Mindste som nogen stadig Væbning, naar man tror, at Vedkommende, naar han bliver noget ældre, dog maa vente at faae Løbepas, fordi man ikke har større Midler at raade over. Jeg vil derfor anbefale en liberal Fremgangsmaade over for disse Stoler, og dersom Forslaget Nr. 94 vedtages, antager jeg ikke, at det vil være nogen Overraskelse for Udvalget, naar jeg kommer med et Væbningsskema om en Bevilling af en mindre Sum. — Nu har jeg kun Seminariefondet og Seminarierne tilbage, og der møder da det første ikke meget vigtige Spørgsmaal, om Forpagtningsafgiften af Valles Lærebog. Spørgsmaalet er, om man skal optage en Indtægt af 90 Kr. paa Seminariernes Budget, eller om man skal give Valles Lærebog helt fri og stryge de 90 Kr. Jeg vil for de 90 Kroners Skyld anbefale, at man beholder Indtægten hellere end at kaste den bort, men vil man ikke have denne Indtægt, saa skal det virkelig ikke være nogen Sag, der videre skal stille os. Jeg henstiller altsaa dette ganske. — Væbningsskemaet under Nr. 100 gaar ud paa Nedsættelse af et forhøjet Bidrag til Kapellanhold. Jeg tillader mig at gjøre opmærksom paa, hvad jeg har sagt gjentagne Gange tidligere, at Kapellaner ikke kunne holdes for den Sum, som det ved Lønningsloven er forudsat, og at det derfor er i højeste Grad billigt, at der gives det Tillæg, som er foreslaet i Finantslovsforslaget. Da man nu imidlertid har lagt saa megen Vægt paa, at Offerdagen skal bortfalde i Sællinge, vil jeg spørge, om man da ikke kan komme til en Overenskomst paa det Grundlag, at Offerdagen ogsaa bortfalder paa de to andre Steder. Er det muligt, saa venter jeg en Løsning af Spørgsmaalet. Jeg gjør imidlertid opmærksom paa, at en Kapellans Offerdag jo dog tilsidst ikke er Noget, som kan være videre generende, eftersom det kun indbefatter en Ret til for Kapellanen en Dag at møde i Kirken og modtage de Gaver, man vil give ham, og saa Intet videre. Man har intet Krav at gjøre gjældende, han har kun Ret til at modtage, hvad der aldeles frivilligt ydes ham. — For Døveskolens i Sonstrup har det ærede Udvalg foreslaet en Nedsættelse af 700 Kr. Naar det vedtages, skal jeg naturligvis se, om det er muligt at bringe Sagen til Ordning ad anden Vej; er det det, skal jeg ordne Sagen, hvis ikke, maa jeg forbeholde mig at komme tilbage til Rigsdagen med en Begjæring, og saa skal Sagen komme til at ligge for i hele sin Udstrækning. — Endelig staar tilbage Væbningsskemaet under Nr. 2, der gaar ud

paa, at mindst Halvdelen af Understøttelserne til Seminarierne anvendes til de private Seminarier. Jeg har tidligere holdt meget strengt paa, hvad der nu findes i Lovforslaget, fordi det forekom mig at være ubetinget det Bedste; men da nu det ærede Udvalg i det Hele har forenet sig om at gaa ind paa den Affattelse, som her foreligger, hvorefter Understøttelserne fordeles lige mellem de private og offentlige Seminarier, er den Sag for ubetydelig til, at jeg skal fortsætte Striden derom, og jeg skal saaledes ikke modsætte mig Væbningsskemaet.

Berg: Det ærede Medlem for Corp Amt 3die Valgkreds (Zauber) og jeg have tilladt os at stille et Forslag om, at der foretages delt Afstemning over Forslaget under Nr. 25, der gaar ud paa at indføre i Finantsloven en Anmærkning om de saakaldte „Stiftsmidler“. Angaaende denne Sag hørte vi i Gaar fra den ærede Ordfører, at det af Flertallet i Finantsudvalget stillede Forslag i Realiteten var det samme, som Folkethinget vedtog om denne Sag i Fjor. Det ærede Medlem for Præstø Amt 1ste Valgkreds (Scavenius), der saa stærkt modsatte sig Forslaget i Fjor, erklærede imidlertid i Gaar, at det var et overordentlig uskyldigt Forslag, som nu forelaa til Forhandling, og den meget ærede Minister, der som Medlem af Regjeringen i Fjor fandt, at det Forslag, vi da vedtog, var uantageligt for den nuværende og burde være det for enhver Regjering, har i Dag erklæret, at han vil række Haanden til Forslag paa det Grundlag, der nu foreligger til Forhandling. Det forekommer mig derfor, at, hvis den ærede Ordfører har Ret i, at det egentlig er det samme Forslag, der foreligger, maa det ærede Medlem for Præstø Amt 1ste Valgkreds saavel som den meget ærede Minister have forandret sig meget siden i Fjor, eller, hvis den ærede Ordfører ikke har Ret i sin Betragtning, saa maa det være ham, der har forandret sig; thi jeg kan jo ikke negte, at der med Hensyn til dette Punkt er indtraadt en meget væsentlig Forandring i Stillingen, for saa vidt som jeg kan antage, at Folkethingets Flertal samler sig om det Forslag, der her foreligger fra Udvalgets Flertal. Hvem det nu end er, der har forandret sig af disse to i Fjor saa stærkt modstridende Parter, vil jo bero paa en nærmere Overveelse af det stillede Forslag i og for sig, og en Sammenligning med det Forslag, hvorom Striden gjaldt i Fjor. Det nuværende Forslag deler sig efter min Opfattelse i to Dele. Det første Punktum siger: „Uden Rigsdagens Samtykke kan der ikke raades over de Midler, der ved Udfag i større Præstelabs Indtægter midlertidigt ere inddragne under Stiftsmidlerne.“ Jeg kan ikke se, at det er det samme, som blev foreslaet i Fjor, og som blev omhandlet fra Finantsudvalgets Side baade i Fjor og i Forfjor. Forslaget i Fjor gif jo nemlig ud paa, at de Beløb, der